

Tekniikan lisensiaatti Janne Matti Antero Lambert kuoli 2.4.2013 Jyväskylässä saatuaan 13 päivää aikaisemmin vakavan sairauskoh-
tauksen. Hän oli syntynyt 8.3.1935 Sortavalan maalaiskunnassa maan-
viljelijän poikana.

Perhe joutui talvisodan syyttyä evakkoon Kalajoelle ja palasi maaliskuussa 1942 takaisin kotitilalleen. Suomen joutuessa taas perään-
tymään perhe lähti kesällä 1944 uudelleen evakkoon, ensin Virroille ja sieltä edelleen Hankasalmelle, josta löytyi viljelystila pysyväksi asuin- ja työpaikaksi.

Janne pääsi ylioppilaaksi Jyväskylän yhteislyseosta 31.5.1953, valmistui diplomi-insinööriksi Teknillisen korkeakoulun maanmit-
tausosastolta 28.4.1959 ja suoritti tekniikan lisensiaatin tutkinnon samassa paikassa 5.6.1973. Toimies-
saan maanmittausinsinööriä hän suoritti vakaajan tutkinnon ja toimi sivutoimisena vakaajana.

Janne työskenteli 1.7.1959 alkaen maanmittausauskultant-
tina ensin Vaasan läänissä ja sitten v.1960 perustetussa Keski-Suomen läänissä.

1.1.1958 tuli voimaan laki yleisistä teistä, jonka myötä syntyi uusi maanmittaustoimitusten laji, tietoi-
mitus. Laki tuli todella tarpeeseen, sillä autoliikenteen lisääntyessä myös tietöitten määrä kasvoi nopeasti. Tielaki toimi hyvin teialueita haltuun otettaessa, teialueitten rajoja määritettäessä ja tiekorva-
uksia käsiteltäessä. Tietoimitukset alkoivat kuitenkin ruuhkautua taksa-aikana. Niinpä Jyväskylään perustettiin tietoimitusten suoritamista varten kuukausipalkkainen maanmittaustoimisto, jonka johtavaksi toimitusinsinööriksi määrättiin 15.6.1961 Janne Lambert. Toimisto sai tehtäväkseen yleisiä teitä koskevat tietoimitukset Keski-Suomen läänissä. Toimiston

JANNE LAMBERT

8.3.1935–2.4.2013

toiminta laajeni ennen vuoden 1972 organisaatiomuutosta kaavoitustehtäviin ja eräiden kuntien kaikkien maanmittaustoimitusten suorittamiseen.

Janne sai johdettavakseen työryhmän, johon kuului hänen lisäksi maanmittausauskultantti, kaksi maanmittausteknikkoa, kartoittaja ja 3–4 kartanpiirtäjää ja joskus myös maanmittausharjoittelija. Minulla oli ilo kuulua hänen työryhmäänsä sekä harjoittelijana että auskultanttina. Janne tarttui töihin tarmolla ja taidolla ja työryhmän työt etenivät vauhdilla.

Janne työskenteli Jyväskylän maanmittaustoimistossa maanmittausinsinööriä 31.3.1977 saakka lukuun ottamatta lyhyttä aikaa tutkimusinsinööriä maanmittaus-
hallituksessa v. 1972–73. Tämän jälkeen hän toimi eripituisia aikoja Keski-Suomen läänin maanmittauskonttorin tarkastajana, Jyväskylän maanmittaustoimiston apulaispiiri-insinööriä, Keski-Suomen läänin maanmittauskonttorin apulaislääninmaanmittausinsinööriä sekä Jyväskylän kartasto- ja tietopalvelutoimiston ja Keski-Suomen maanmittaustoimiston maanmittausinsinööriä eläkkeelle jäämiseensä saakka 1.4.1998.

Tutustuin Janneen työn merkeissä v.1964 maanmittausharjoittelijana. Auskultoinnin aloitin v.1965. Tapasimme usein myös vapaa-aikoina. Janne ja hänen vaimonsa Marjatta olivat seurallisia ihmisiä ja kutsuivat usein ystäviään luokseen kaupunkiasuntoonsa ja niihin aikoihin hankkimaansa kesäpaikkaan Karisjärven rannalle Jyväskylän eteläpuolella. Minulla ja vaimollani oli ilo kuulua tähän ystäväpiiriin.

Janne ja Marjatta saivat yhden tytön, joka sai nimekseen Satu-Maija. Janne oli luotettava, turvallinen ja hellä perheenisä. Hän jäi leskeksi vuonna 1995 ja solmi uuden avioliiton Riitta Aaltosen kanssa vuonna 1998.

Janne oli älykäs, sympaattinen, monista asioista innostunut, oleelliseen keskittyvä ja hiljaista huumoria viljelevä toiminnan mies. Tarkasta harkinnasta ja huumorista kertokoon seuraava tapaus.

Tietoimituskokousten ja katselmusten yhteydessä toimitusmiehet ja tienpitäjän edustajat lähtivät usein yhdessä lounastamaan paikalliseen ravitsemusliikkeeseen. TVH:n miehet olivat innokkaita pajatson pelaajia. Minäkin löin aina koneeseen muutaman lantin. Jan-

ne ei osallistunut tähän puuhaan. Kerran hän otti povitaskustaan pienen laskutikun ja mittasi sillä raha-aukkojen ja niiden välien suuruuksia. Sitten hän totesi yksikantaan: Ei kannata. Senhän me tiesimme muutenkin.

Janne oli todella monen toimen mies. Kesäpaikassaan hän viljeli monenlaisia puutarhakasveja ja tarhasi mehiläisiä. Hän oli innostunut myös eksoottisten huonekasvien kasvattamisesta. Myös tähtitiede ja korukivien hionta kuuluivat hänen harrastuksiinsa. Varsin varttuneella iällä hän innostui juoksuharrastuksesta, mutta lopetti sen myöhemmin lääkärin kehoituksesta. Janne myös tutkiskeli Raamattua usein.

Janne oli isänmaallinen mies ja rakasti loppuun saakka synnyinseutu-
jaan Karjalassa. Sinne hän usein matkusti ja järjesti matkoja.

Eläkkeellä ollessaan Janne teki mittavan työn synnyinseutunsa tietojen tallentajana ja toimi aktiivisesti Sortavalan perinnepiirissä. Hän julkaisi vuonna 2005 kyläkirjan vanhasta kotikylästään eli Sortavalan mlk:n Hakalan kylästä. Sen jatko-osana hän julkaisi vuonna 2008 kirjan Hakalan kylän paikannimistä. Kalevalan Pohjois-Laatokan seudun murteella hän julkaisi vuonna 2010. Viimeisenä hän sai vuonna 2013 valmiiksi teoksen Sanasta miestä ja sarvesta härkää, sanoja, sanontoja ja sananparsia Pohjois-Laatokan seudun murteella.

Mukavaa miestä jäi kaipaamaan vaimon, tyttären ja muiden sukulaisten lisäksi suuri ystävien joukko.

**Raimo Koivistoinen
maanmittausinsinööri,
eläkkeellä**

MAANMITTAUSALAN EDISTÄMISSÄÄTIÖN ADRESSIT

• Muistamisiin • Surunvalitteluihin • Huomionosoituksiin

Tuet maanmittausalaa.

Hinnat 7 euroa yksityishenkilöiltä ja 14 euroa yhteisöiltä.

Tilaukset ja tiedustelut: Maija-Liisa Kallio-Sainio
puh. 0205 41 5209, maija-liisa.kallio-sainio@maanmittauslaitos.fi.